

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razun redelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Kakor je razvidno iz lista samega, ima se naročnina plačevati naprej. — Da se enkrat napravi red o plačevanju naročnine, odločili smo, da se bode od 1. oktobra t. l. naprej pošiljal list le onim častitim gg. naročnikom, kateri so plačali naročnino naprej.

Opozorjamo torej one gg. naročnike, kateri niso še obnovili naročnino, da to store do 1. oktobra t. l., ker drugače se jim list ustavi.

Zajedno naznanjamo, da se bode od 1. oktobra t. l. naprej računala naročnina le od 1. ali 15. vsacega meseca naprej.

UPRAVA „EDINOSTI“.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 29. (Zbornica poslancev.) Predsednik dr. Fuchs predlaga za prihodnjo sejo, naj se postavi na dnevni red volitev kvotne deputacije in prvo čitanje nagodbe z Ogersko. Poslanec Schweigel je izjavil, da je ustavovernemu veleposestvu največ na tem ležeče, da obvelja trgovinska in carinska zveza tudi zanaprej in želi, da pridejo takoj v razpravo nagodbeni predlogi. Poslanec zahteva, da se o dotičnih nujnih predlogih prične razpravljati pred vsem drugim najprvo. O tem se je vnela daljša debata. Poslanci: Dascinsky (socijalni demokrat), Dipauli (katoliška ljudska stranka), Gross (nemška napredna stranka), Jaworski (poljski klub), Lueger (kršč. soc.) in Engel (Mladočeh) so

izjavili, da je parlamentarna razprava o nagodbi z Ogersko absolutno potrebna. Več govornikov je povdarjalo, da je samo na tak način možno odpraviti določbe, ki škodujejo Avstriji. Poslanec Steinwender (nemški nacionalce) je rekel, da vladi ni za parlamentarno posvetovanje o nagodbi, temveč za to, da se dražijo Nemei. Wolf je rekel, da ljudstvo zahteva odpravo jezikovnih naredeb. Njegova stranka da bode delala obstrukcijo tudi nadalje. Ko je izjavil predsednik, da ostane pri njegovem predlogu, ker ni predložen nikak drugi predlog, je bila seja zaključena.

Poslanec Hortis in tovariši so interpelirali zaradi zadnjih izgrediv proti Italijanom v Trstu.

Dunaj 30. Ministerski predsednik grof Thun je poslal predsedniku parlamentarne komisije desnice, poslanec Jaworskemu, pismo, v katerem naznanja cesarjevo zahvalo za sožalje, ki ga je izrekla komisija o priliki smrti cesarice.

Budimpešta 29. (Zbornica poslancev.) Zakon, s katerim se inartikulira spomenik cesarice Elizabete, se je vsprejel enoglasno.

Praga 29. Danes predpoludne se je izvršila dopolnilna volitev velikoposestva v državni zbor. Izvoljen je kandidat konservativne stranke, grof Salm.

New-York 29. »New-York Herald« javlja iz Kingstona (Jamaika): Mestici (mešaniki iz evropejev in indijancev) ob morskem obrežju so se uprli in se polastili posestev Angležev, ki so pobegnili iz mesta. Vlada je ukrenila vse potrebno, k udušenju nemirov.

Kodanj 29. Kraljica Lujiza je umrla.

Carigrad 29. V današnji seji ministerskega sveta, ki je trajala do večera, je bilo posvetovanje o novi noti, tičoč se Krete. Ruski admiral Skrid-

lov je istotako prejel pooblastilo ruske vlade o izvršitvi smrtnih obsodb.

Carigrad 29. Govori se, da se meni turška vlada udeležiti nameravane konference proti anarhistom. V tem slučaju bi predlagala turška vlada, naj se ukrenejo potrebne določbe tudi proti mladoturkom in Armeneem.

Carigrad 29. Govori se, da pride Kedive Abbas paša v Carigrad, da o navzočnosti nemškega cesarja izrazi svojo odvisnost kakor vazal, še preden odpotuje cesar v Egipt.

Pariz 29. »Journal« poroča o nekem razgovoru z generalnim prokuratorjem, ki je izjavil, da preden se morejo staviti predlogi, mora presoditi akte najprvo on, potem predsednik, za tem poročevalce kasacijskega dvora in konečno zopet on. On meni, da se kasacijski dvor ne snide pred koncem meseca oktobra.

Ali res v neprimernem času?

Locuta est! »Slovanska krščansko-narodna zveza« je govorila. Kakor je bilo pričakovati po silnih naporih prijateljskih klubov na desnici in tudi gospoda grofa Thuna, je slovanska krščansko-narodna zveza po dolgem posvetovanju in razburjenih razpravah odklonila predlog poslanca dra. Kreka za izstop te skupine iz večine. Vsprejela pa je predlog dra. Laginje. Ta predlog povdarja, da slovanska krščansko-narodna zveza bode stala neodvisna nasproti vladi in da bode uravnavala svoje postopanje izključno le po dejanjih iste. Iz dotičnega komunikéja pa je razvidno, da so poslanci vseh v »Zvezi« združenih skupin o tej priliki navedli premnogo slučajev, iz katerih je razvidno, da se razmere v »Zvezi« zastopanih narodov niso

PODLISTEK.

43

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

Boben je odmeval zamolklo, eskadrona konjnikov je priletela iz grajščine kakor strela, vsa vojska je vdarila k morju, da preišče vse hiše, cerkve, samostane, da najde hudodeleca Orloviča. A v mali sobici je klečala Duma vzdignjenih rok in veselo šepetala solznih očij: »Moj Bog! Moj Odrešenik! Velik si, milostljiv si; hvala ti! slava ti!«

Ulica je ostala prazna. Mesečina se je razprostirala po tlaku. Sredi ulice je stal Bogdanič. Ko je poskušal goli nož s palecem, je šepnil:

»In vendar je Juriša v hiši. Štirideset cekinov ne pustim tako zlepa!« Počasi se je zavlekel Uskok za ogel in tu se je zgrbil. Čez nekoliko trenutkov se je pokazal na pragu kleti dragonce pod šlemom. Orlovič je sel, ozrši se dvakrat, trikrat proti oglu. Že je zavil — ali izza ogla se je zavzel nož! Juriša se je nagnil na stran, — ali v tem trenutku je zamahnil s pestjo in vdaril — a pred njim je ležal omamljen Bogdanič.

»Malopridnež, pozabil si, da imam železno srajco!«

Na jedenkrat je strgal vojvoda z Uskoka dolg pas. Raztrgal ga je na dvoje, zavezal izdajaleu usta, a s pasom mu je zvezal roke in noge. Oprtil ga je brzo na ledja, prijel nož z zobmi in odhitel tako

proti mestnemu zidu do Velikih vrat. Tu so se dvigale ob zidu lesene stopnice. Vojvoda se je popel na-nje. Že je stal na zidu — ali v mesečini se je zabliskala stražarjeva puška.

»Stoj!« je zagrmel stražar in naperil puško. Kakor blisek se je obrnil vojvoda drže v zrak zvezanega Uskoka proti straži, z levico pa privezal vrv na železen klin v zidu. Puška je počila — Bogdanič je zavpil in odskočil v zrak. Zrno ga je zadelo v ramo. Mušketir je stekel proti beguncema, ali vojvoda se je vspel po konci, dvignil Uskoka in tresnil z njim v vojaka; stražar se je spodtaknil — in on in Uskok sta telebnila v globino, — a vojvoda se je spustil, zgrabivši vrv, kakor kača po njej nizdolu in se zgubil v goro. Še se je razlegalo votlo bobnenje, še so se slišali zamolkli koraki pešcev in topot konj — ali kmalu je zavladal mir — tihi gluh mir.

Druzega dne so našli pod mestnim zidom razdrobljene krvave ostanke stražarjeve in Uskoka Bogdaniča.

XII.

Ob deveti uri se je razlegal nad Senjem velikanski zvon slavne cerkve svetega Jurija, mestnega »confaluna in patrona«. Skozi visoka cerkvena okna je sijalo solnce in razprostiralo svojo svetlobo nad narodom, nad gospodo, nad kamenjem. Pred oltarjem so gorele velike voščence, kadilni dim se je čudno dvigal v solnčni svetlobi, a glas orgelj je veličastno odmeval od visokega svoda. V cerkvi je stalo razvrščenih tri sto Uskokov voja-

kov v orožju. Na vsaki glavi je bila črna kapa, na slehernih prsih so se svetili toki, za slehernim pasom se je blesketal nož, v vsaki desnici je počivala diljka ¹⁾, a z ramen je visel rudeč plašč. Pred četami so stali vojvode s perjanico ²⁾, zastavonosei pod raztrgano zastavo. Veselo se je lesketalo solnce nad njimi, a oni? Mrki in žalostni. Tristo Uskokov, tristo levov. Levov? Da, v suženjskih verigah. Treba je iti, ostaviti Senj. Tako zahteva beneški poslanec, tako zapoveduje general Rabata, ki sedi kakor ban ob velikem žrtveniku sredi svojih častnikov. Odití treba v Otočac, v Brinje, v Prozor, daleč od morja z ženami, otroci, stari. Orglje so umolknille. Vsa Rabatina vojvoda, stoječa pred kaštelom, je izprožila puške, bobni so zabobnali, trobente zasvirale, — a jok žen, ki so sede na vozovih pred cerkvijo, je prodiral zrak in mnoga solza v cerkvi je kanila na junaške brke. V cerkvi je obmolknilo vse. Z oratorija sta gledala skrita Barbaro in poročnik Capogrosso.

»Lepše parade ni doživela beneška republika,« se je nasmejaj Vittorio.

»Seveda je ni,« pritrdil mu je častnik.

Sedaj se je obrnil škof de Dominis, da bi blagoslovil narod. Na jedenkrat se je stresel in prebledel. Oko se mu je vstavilo na sliki, na krvavi glavi svetega Ivana Krstnika. Škofu se je zdelo, da teče živa kri iz glave.

(Pride še).

¹⁾ Dolga puška.²⁾ Šopek peres za klobukom.

zboljšale, ampak da so postale še slabše. Obžalovati da je zlasti, da se nanašajo pritožbe zlasti na slučaje, v katerih so se prezirali veljavni zakoni in naredbe in je torej imela vlada moč v to, da bi storila konec tem slabim razmeram. »Zveza« mora konstatirati, da so volilec na raznih shodih izrazili svojo nevoljo v tem oziru. »Zveza« je trdno prepričana, da v desnici združene stranke teh razmer ne odobravajo, in zato izjavlja, da bo svoje razmerje k vladi urejala vedno le po vladnih dejanjih, da pa nima nobenega vzroka izstopiti iz desnice, dokler je prepričana, da se v njej združene stranke drže v adresnem načrtu določenih načel. »Zveza« je z ozirom na to že storila primerne korake, da se razmere zboljšajo.

»Zveza« je torej govorila. Mi nimamo nikakega vzroka in nimamo pravice, da bi dvomili na tem, da so večino »Zvez«, ko je storila svoj sklep, vodili najpoštenjeji nameni in da so poslanci glasovali po svojem najboljem uverjenju, da s tem koristijo naši stvari. Dvomit na tem, ali celó obsojati njih sklep ne smemo že zato, ker nismo obveščeni v tem hipu o glavni in odločilni okolnosti: da-li in kakih garancij je dobila zveza od vlade in večine. Mi moremo misliti namreč le na garancije, ker so nas britka izkustva poučila dovolj, da obljube in zatrdila vlade in večine niso imela za nas doslej druge vrednosti, nego one — ničvredne makulature.

Ali kakor mi ne dvomimo na poštenih namenih gg. poslancev, tako ne smejo dvomiti tudi oni na naših poštenih namenih, ko smo vsem prepričanjem svojim delali na to, da bi bil sklep »Zveze« — drugačen, in nam ne smejo šteti v zlo, ako ostajemo tudi po njih usodnem sklepu prejšnji skeptiki in ne le da prepuščamo gg. poslancem vso odgovornost na njih usodnem sklepu, marveč jih opozarjamo že danes, da jih v imenu trpečega naroda pokličemo na odgovornost, čim bi se pokazalo — katero misel pa odbijamo za sedaj od sebe z odločnostjo —, da so storili sklep brez garancij za to, da se neha enkrat dosedanjí zistem po obmejnih pokrajinah.

Morda se motimo to pot. Za slučaj torej, da nam pokažejo dejanja, ki pa morajo priti v najbližji prihodnosti, da nas je to pot varal naš skepticizem, izjavljamo že sedaj, da radi in na najslovesnejši način ter radostnim sreem pripoznamo svojo zmoto. Nikdar še nam ni bilo pripoznanje lastne zmote tako prijetno, kakor nam bode v tem slučaju.

Toliko se nam je videlo potrebno povedati v označenju našega stališča ozirom na sklep zveze.

Pred seboj imamo torej dovršen čin in vsaka nadaljna polemika bi bila nepotrebna, dokler ne bomo videli posledic temu sklepu. Le jedno očitanje nam ne da miru, ki smo je morali čuti vsi, ki smo soglašali z akcijo katoliško-narodne stranke. Na dotično očitanje moramo odgovoriti. Reklo se je namreč, da se je ta akcija zasnovala v neprimernem času. Ali res v neprimernem času? Morda je res, da sedanji čas ni bil najprimernejši, ker je bilo že primernejših, ne da bi se bili i koristili. A če tudi ni bil najprimernejši ta trenotek, bil pa je najbrže — zadnji!! In ta pomislek tehta več, nego vsi drugi. Vzamimo le obe eventualnosti, katerih jedna mora nastopiti! Ti dve bi bili: ali res zopet prične parlamentarno delovanje, ali pa nastopi neparlamentarna doba, kateri bode sledila v daljšem ali krajšem času — drugačna ustava!!

Za prvi slučaj je bila že enkrat skrajna potreba, da so izvedle skupine na desnici, da mi Hrvatje in Slovenci nočemo več biti marionete na vrvi, ali zamorec, ki prihaja in odhaja po svoji dolžnosti, da nočemo več biti — odpustite nam trdo besedo! — osli, ki radi prenašajo vse batine od strani zistema, da le morejo uživati srečo, da smejo glasovati z večino. In efekt v tem pogledu je povoljen: prisilili smo gospode v češkem in poljskem klubu do slovesnih izjav solidarnosti z nami, kakoršnjih še nismo čuli nikdar. Akcija katoliško-narodne stranke je bila torej koristna tudi za najdragocenejši idejal naš: privedla je do slovesnega proglašanja vzajemnosti med Slovani! Takov uspeh je bil že vreden — odločne, resolutne besede. A ravno te izjave solidarnosti Čehov in Poljakov z nami so neprecenljive važnosti za ono drugo eventualnost

— za slučaj, da nastopi neparlamentarna doba in da pride pozneje do nove ustave in novih volilnih redov. Ako ve vlada, da so drugi Slovani solidarni z nami, bode morala računati z nami in nas poštovati o snovanji novih načrtov. Sedaj pa roko na prsa: bi-li storila tako, bi-li nas upoštevala, ako bi jej mi ne bili povedali v zadnji hip, da nismo več zamorec, ampak ljudje, ki znamo in hočemo zahtevati in ki imamo ljudij ob boku, solidarnih z nami?!

V neprimernem času! Kolikokrat — ne, vsikdar, kadar-koli smo se oglašali, rekalo se nam je: potrpite, sedaj ni čas za to. In res, vsakokrat smo se točno — pokorili. A mej tem so dozorevale razmere v smeri, ki je uprav grozna za nas. Očitano se nam je torej nekako, da nismo politiki, da nismo diplomatje, ker se oglašamo o — neprimernem času. Od nas se torej zahteva visoke šole diplomatske, za vlado pa niso bile zadnje parlamentarne počitnice neprimeren čas za to, da nas je provocirala, da-si je morala vedeti, da nas bode rabila, čim se snide državni zbor! Da je vlada storila, kar bi bilo umevno samo ob sebi: da nam — ako nam že ni hotela ničesar dati — vsaj ne bi bila vzela ničesar, da nam je vsaj pustila prejšnje stanje, status quo, potrpeli bi bili najbrže v božjem imenu tudi to pot. **Ali, ko nam je v kratki dobi parlamentarnih počitnic došlo več dogodkov, pogubnih za naš narodni obstanek, nego prej v več letih, ali ne bi bili mi pravi narodni in politični hermafroditi, ako ne bi se postavili po robu ono odločnostjo, kakoršnjo daje človeku obup?!** Časi obupa ne morejo biti časi rahlega diplomatizovanja. Kaki motivi so vodili katoliško-narodno stranko, tega ne vemo, ker ne vidimo nikomur v srec. Mi si tudi ne ubijamo glave radi tega, ker nam je glavna stvar efekt.

Ako nam zadnja kriza v večini, izzvana po akciji katoliško-narodne stranke, donese zboljšanja, potem je dokazano, da je bila ta akcija potrebna. Ako ne donese zboljšanja, potem pa bomo morali le obžalovati, da se ni završila prvotno namenovanim zaključkom.

Vsakako pa je bila — o primernem času!!

1798 - 12. kimovca - 1898.

(Zvršetek).

Pa od kodi ta nenavadni vspeh, kakoršnjim so prodirale Koseskega pesni mej narod in netile v ljudstvu narodno zavest? Koseski je znal prijeti prav za strune; pel je Slovence iz srea, radi tega je pa tudi segalo rojakom do srea. Nena- vadnim ponosom se je priznaval Slovence; ponosom in svetim navdušenjem je razgrinjal v svoji nedosežno lepi »Slovenji« rojakom minola stoletja naše povestnice, stoletja bojov in vilarjev, ki pa niso uklonili naših dedov, ker

„Bile persi slovenske so jez viharnemu roju divjakov“.

Pa ne-le na bojnem polji se je odlikoval Slovenec, umel je tudi vrlo vihteti uma svitli meč in si je tudi tu pridobil neminljive slave:

„Misel se sveti in duh slovenski na zraku Evrope,

V družbi nekdanjih bogov Vega na nebu bleši,

Valvazor, Voglar, Cajz, Koronini in stoline drugih,

Vnukom prihodnjim izgled, Avstrije slava in moč“.

In ni ga pesnika ne pred, ne za Koseskim, ki bi bil tako krasno proslavil vedno zvestobo naroda našega do vladarja! Nedosežne, večne so njegove besede:

„Hrast se omaja in hrib — zvestoba Slovence ne gane!“

Taka vzvišena pesen, kakor je bila njegova »Slovenija«, je morala ganiti v sree rojake. In čuda ni, če so jo mnogi Slovenci, kakor nam pripoveduje ustno izročilo, brali s solzami v očeh.

Navdušiti je morala njegova »Vojaška«, slava večja vojaka našega, ki gre neustrašeno v boj za naše state svetinje, v boj

„Za pravdo, za dom, za cesarja“.

In divigati so se morale svetih čustev prsi slovenskemu kmetu, ko je bral spev »Kdo je mar«, in videl v tej veličastni pesni povelčan kmeti-ki stan, ki se sicer tako rad zaničuje, ki pa vzlic vsem oviram

„Vse doseže, kar mu drago,

Bodi slava, bodi blago“.

I na rodovitna tla pasti so morali in se vtisniti globoko v sree Slovence prekrasni spomini, ki jih daje Koseski v spevu »Braveam« »Novic« ob koncu leta.

„Dvignite srčno zaklad slovenskega dlana in uma. Svetu pokažite lik domače navade in misli.

Biti slovenske krvi, bodi Slovence ponos!

Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.

Jezik očistite peg, opilite gladko mu rujo!

Jasno ko struna bo pel, zvonu enako donel,

Gani se, komur je mar zahvale poznega vnuka!“

Pokazal je pesnik v teh opominih na vse potrebe, na vse rane na domačem slovenskem narodnem telesu, a zajedno tudi opomnil, kaj naj store rojaki, da jim skoro zasije zora boljših dni. Ti opomini imajo trajno veljavo in se smejo dandanes ponavljati prav tisto opravičenostjo, kakor pred pol stoletjem, ko jih je bil zapel Koseski, ki je nosil v ljubeči svoji duši vseobči naš rod in njega blagor, krkor baš kažejo ti nasveti.

Taki so Koseskega najlepši spevi: krasni, krepki, ki so morali vžigati in dramiti kakor grmeč strel, koderkoli je bival Sloven. In brez dvoma bi bil pevec podaril rojakom še več takih evetk iz vrta svoje poezije. A prepečila je to huda bolezen, ki ga je zadela l. 1852.: ta mu je potrla duha in mu polomila peroti, ki so ga preje mogóčno ponašale v višave svete, prave poezije. Razven tega ga je zahitela tudi grda nehvaležnost rojakov! Neusmiljeno so pali po njem nekaterniki, kruto ga obsodili in mu odrekli vsaki dar pesništva. Toda bilo je mož, ki so se vedno krepko potegovali za Koseskega, ki niso pozabili velikih zaslug njegovih na našem posvetnem polji; mej temi možmi sam oče slovenskega naroda, dr. J. Bleiweis, Koseskega neizvestejši prijatelj. V tolažbo mu je bilo, ko ga je »Matica Slovenska« l. 1869. imenovala častnim členom in l. 1870. izdala njegova dela; v tolažbo pa tudi, ko je gledal na probujeno Slovenijo, h katere preporodu je sam veliko pripomogel. In tako je mirno zaspal l. 1884. in šel za svojim prijateljem Bleiweisom, da se združita gori nad zvezdami....

Stopil je pa ta dan pred moj duh tudi proslavljeni Koseski.

Ponovila se je v mojem spominu prekrasna slavnost Koseskega ki se je vršila pred jednim mesecem ob priliki odkritja spominske plošče v Spodnjih Kosezah. S tem so mu rojaki skazali dolžno hvalo in se lepo oddolžili za tisto grdo nehvaležnost, s katero so hoteli neki možje uničiti Koseskega še za njega živih dnij....

Politični pregled.

Državni zbor. O večerajšnji zbornici poslancev smo sporočili med brzojavnimi vestmi. Po dogodkih v tej seji se da soditi, kolika je zmešnjava, osobito pa v obstrukcionistiških skupinah. Jedni so za to, da naj se dopusti parlamentarno razpravljanje o nagodbi z Ogersko — dr. Lueger je označil celó za izdajalec Nemcev vsakogar, ki bi preprečil tako razpravo — dočim Schönerer-janci hočejo začeti takoj z obstrukcijo tudi o vprašanju nagodbe. Sodi se pa, da večina opozicije ne bode sledila obstrukcionistom glede razprave o pogodbi z Ogersko. — Razburjenje je bilo večeraj veliko, ker je izjavil predsednik, da vladne predloge o nagodbi imajo prednost tudi pred nujnimi predlogi. Ta izjava predsednikova je posebno užalila liberalne veleposestnike, ki so se tudi oglašili nujnim predlogom radi pogodbe z Ogersko. Po seji so bila dolgo posvetovanja v klubih. Predsednik zbornice sam je baje posredoval, da bi prišlo do kompromisa. Govori se, da grof Thun hoče ustreči liberalnemu veleposvetstvu, da v prihodnji seji da potrebnih pojasnil o pogajanjih z Ogersko.

V tej seji je posl. dr. Ferjančič podal predlog, tičeó se sklepa višega sodišča v Gradeu, katerim je bil naš jezik proglašen brezpravnim, dalje predlog za višo deželno sodišče v Ljubljani, ter interpelacijo, kako pravico je više sodišče v Gradeu naložilo notarski zbornici kranjski, da mora svoja uradna naznanila razglašati pred vsem v nemškem jeziku.

Slednjič bi bilo pripomniti, da je prišlo, vse v večo slavo nemške gemeinbürgschaft, do groznega škandala med Luegerjem in Wolfom, kar padali so »gobei«, »ušivei« in kar je več taci-ih izrazov iz slovargja vzvišene nemške kulture. Pa še nekaj: Hortis in tovariši so interpelovali radi izgredov v Trstu.

Interpelacija posl. Hortisa in tovarišev radi izgredov v Trstu se brani z vsemi stirimi proti temu, da bi se zločin v Genevi pisal

na rovaš Italijanom in protestuje proti temu, da so nekateri v Trstu hoteli zlorabiti tudi to žalostno priliko za politične demonstracije. Isti da so hoteli vzbuditi domnevanje, da v Trstu ne vladajo italijanska čustva, dočim mi — tako pravijo interpelantje — v Trstu, smo ponosni, da pripadamo k italijanski narodnosti. Interpelantje vprašujejo vlado, kaj je ukrenila ista, da se ne obnove taki dogodki in da-li je pripravljena povrniti škodo, storjeno italijanskemu prebivalstvu?

Goriški Italijani hočejo interpelovati posebej radi dogodkov v Nabrežini in Devinu.

K položaju. Na desni se je ugledilo valovje, na levi vrvi še vedno: to je slika hipnega položaja.

Glede slovenske fronde piše nekdo v »Information«: »Slovenci so ozlovoljeni in razdraženi. To vse se da uglediti in je morda že poravnano. Toda taka ozlovoljenost in razdraženost se sumirajo polagoma in donesejo lahko resnih posledic. Takih skušenj smo imeli v Avstriji že večkrat in ravno zato naj bi ministerstvo Thun ne preziralo pritožeb Jugoslovancev in naj ne bi podcenjevale ozlovoljenosti, ki se pojavljajo.«

Kar se dostaje vrvenja na levi, je isto le v dokaz, da so gospoda zašli v zagato, iz katere ne vedo izhoda. Oni, ki so za nadaljevanje obstrukcije, imajo prav se svojega stališča, in oni, ki so proti, imajo tudi prav. Poslednji menijo, da grof Thun si prav za prav želi obstrukcije, da dobi žnjo pretvezo za razgnanje parlamenta, česar ni smeti dopustiti; prvi pa menijo, da treba nadaljevati z obstrukcijo radi — volilecev. — Katera struja zmaga? Bržkone nobena popolnoma. Wolf-Schönerer ne odjenjata in nemška ljudska stranka tudi ne; istotako pa je skoro gotovo, da krščanski socialisti, svobodna zveza, liberalno veleposestvo, dobršen del napredne stranke in bržkone tudi socialni demokratje ne bodo tirali obstrukcije: vsaj v razpravi o nagodbi ne. Čim pa odjenja obstrukcija le jedenkrat, je nje ladija že dobila lukno in ne bode plavala nikdar več tako ponosno na valovju parlamenta. Od todli vrvenje in zmešnjava med obstrukcijonisti.

Vest o demisiji ministra za trgovino, dra. Bärnreiterja, še ni potrjena oficijelno, a se vzdržuje. Kakor naslednika se imenujeta poljski poslanec Milevski in sekejski načelnik v istem ministerstvu, Weigelsperg.

Konečno bodi omenjeno še, da odlikovanje ministrov Kaizla, Bärnreitherja, Jedrzejeviča in Kasta dostojanstvom tajnega svetnika, katero odlikovanje je došlo to pot prej, nego je običaj in katerim je spojen naslov ekseleucia za vedno, smatrajo politični krogi kakor znak posebnega zadovoljstva na najvišjem mestu. To utegne biti ugoden znak za bodočnost ukupnega ministerstva Thunovega.

Domače vesti.

Občinski svetovalec tržaški in večina državnega zbora. Iz Škedenja nam pišejo: Kakor znano, je menil svetovalec Benussi v neki seji mestnega sveta, da slovenski svetovalec prav lahko doma ostanejo, češ, da bodo že oni, Lah, skrbeli za vse potrebe okoličanov. Gosp. Benussi je torej tega menenja, da v vsaki zbornici naj se večini prepušča vse, manjšina pa naj le sladko spi doma za pečjo.

Dobro, izvajajva torej dalje, spoštovani gospod Benussi, ta Vaš morda modri, ali vsakako nekam čudni izrek! Poglejva na pr. v zbornico poslancev na Dunaj! V tej zbornici imajo večino Slovani v zvezi s konservativnimi Nemci. Kaj ko bi — spoštovani gospod Benussi — rekla ta večina prav po Vašem modrem nasvetu: »vi Nemci in Italijani, ki ste v manjšini, le ostanite lepo doma, opravimo že mi, večina, brez vas!« Kaj pravite, a? Da, jaz bi segel še dalje! Ako je gospod Benussi dosleden mož — in progressovci so vsi dosledni do grozote, kako ne bi bil še posebno predsednik progressa!! —, mu je celó dolžnost, da sam opozori italijanske državne poslance, da jih — ne potrebujejo na Dunaju. Po istej logiki, po kateri pošilja gospod Benussi domov okoličanske svetovalec iz tržaške zbornice, po istej logiki sme večina zapoditi Italijane iz dunajske zbornice!! Mar ne?! In ako je res, da tržaška okolica — po menenju g.

Benussa — ne bi trpela škode, ako bi skrbela zanjo le italijanska večina v tržaški zbornici, pa je tudi stokrat res, da bi mesto tržaško ne trpelo škode, ako bi le slovanski poslanci skrbeli zanje v dunajski zbornici.

Vidite gospod Benussi, da ne treba drugega, nego nekoliko doslednosti v izvajanju sklepov in — kmalu se bodele zgražali sami nad seboj in svojo logiko.

Umrla je v Rihembergu gospa Ivana udova Robič, posestnica in načelnica znane rodoljubne rodbine.

Je-li okrožno sodišče v Gorici — uredništvo „Corriera“? Ko je zastopnik uredništva »Soče« protestoval proti temu, da bi se vzklicna razprava, do katere je prišlo vsled rekurza take, eminentno slovenske stranke, vršila v italijanskem jeziku, je gospod svetovalec in predsednik razprave poučil rečenega uradnika, da sodišče ni uredništvo »Soče«. Ne da bi se hoteli prepirati o opravičenosti in neopravičenosti te apostrofe vprašamo samo: je-li radi tega, da se na istem okrožnem sodišču vrše razprave v italijanskem jeziku, morda na tem sodišču — uredništvo židovskega »Corriera«?!

Zanimivo vprašanje to — kaj ne?!

Nevarni ljudje. Ozirom na notico, ki smo jo prinesli pod tem naslovom v zadnjem izdanju, moramo že povedati, kaj sta bila ona slovenska dvojica, ki sta si domisljala, da ne zagrešita nikakega zločina, ako v kupeju na slovenskih tleh govorita po slovenski. Sicer je menda po železnicah v res civiliziranih deželah navada taka, da se potnikom ne krati pravica svobodnega izbiranja jezika za mejsebojne pogovore, ali ker v nas menda ne veljajo civilizirani, ampak — italijanski odnosi, moramo biti že hvaležni, ako na svojih tleh smemo govoriti po svoje. — V boljše označenje drznosti in zajedno smešnosti dotičnega lahončiča, ki je bil šel tožit v Nabrežini, da so ga deli med »nevarne ljudi«, povejmo torej, da naša dvojica nikakor nista izgledala »sumljivo«, kajti jeden njiju je bil uradnik, drugi pa inženier!

Še o izgredih v Nabrežini. Iz Nabrežine nam pišejo: Ker so trdili drugi in ker je zatrdil za temi drugimi tudi ministerski predsednik grof Thun, da smo mi »proganjali« tudi Italijane-avstrijske podanike, in ker za to trditev navidezno govori tudi dejstvo, da Furlanov-avstrijskih podanikov ni bilo več na delo, odkar so se začele demonstracije, izjavljamo svečano:

res je, da avstrijski Furlani niso prišli več na delo, a to ne zato, ker so se bali koga nas, **ampak, ker so bili solidarni z nami v zahtevi**, da se odstranijo inostranski delavci. V boljše podkrepljenje te trditve naše se moremo sklicevati na dejstvo, da so se tudi po krajih avstrijske Furlanije vršile demonstracije proti italijanskim delavcem, o čemer pa so previdno molčali kakor grob grdi obrekovalci naši po uredništvih laških listov. Do uredništva »Rdečega praporja« pa si dovoljujemo vprašanje: kaj misli, da-li je tudi Furlane gnil bestijalni narodni fanatizem — slovenski?! Odgovor na to vprašanje bi nas jako zanimal.

Le tujece ne! Pišejo nam: Raškovič, Spadoni in družba vpijejo vedno, da treba skrbeti za domačo obrt in za delavce-domačine. Tujcev (Slovencev!) da ni smeti jemati v delo, ker da je mnogo domačinov (!), ki pohajajo brez dela; a namesto istih da delajo tuji elementi, ki so prišli sem, da tu uganjajo panslavistično politiko.

Človek bi mislil, da so ti možaki res tako naklonjeni tržaškim delavskim krogom, toda moti se oni, ki jim verjame.

Pritiskali so celó na državna podjetja, naj ista ne drže »tujcev« na delu, ampak naj se služe rajše »domačinov« (od onkraj luže?!). Sami pa, namesto da bi dajali zaslužka domačinom, naročajo, česar jim treba, iz — Italije!!

Te dni sem opazil, da so v Milanu naročili vse železne stebre, kakoršne trebajo za električno razsvetljavo v Trstu!!

Ni-li to patrijotično in zajedno koristno za domače delavce, ki stradajo brez dela in zaslužka?!

Taki so torej gospoda! Drugim propovedujejo vodo, sami pa pijejo vino, to je, od drugih zahtevajo, naj najemljejo le domačine, sami pa dajejo zaslužka le — inostrancem!!

Celovec, Trst in Nabrežina! Prijatelj, došel te dni iz Celoveca, pravil mi je o demonstracijah, dogodivših se tam proti Italijanom ob priliki nesrečne smrti pok. cesarice Elizabete, tako-le: Ko je izvedelo tamošnje ljudstvo (in to že ponoči) o živinskem napadu italijanskega anarhista na našo cesarico, jelo je kar besneti proti tam naseljenim Italijanom in še istega večera morali so ti nesrečni Italijani zapustiti svoja ležišča ter — hočeš ali nočeš — bežati, ako ne, je padalo, da je bilo joj, ker srdito in užaljeno ljudstvo je bilo oboroženo koli, vilami in kar je bilo bolj priročnega. In vendar ni bilo tam toliko aretovanj in preiskav, kakor se je to zgodilo v Trstu in v Nabrežini, in ljudstvo se je pomirilo brez batalijonov bajonetov.

K temu sporočilu bodi mi dovoljenih par opazk. Zabeleživšemu to razliko v postopanju, ne prihaja mi na misel, da bi hotel odločati, katere oblasti so postopale primerneje: ali one na Primorskem, ali one na Koroškem?! Povdariti pa sem hotel, da živimo vsi v isti državi in da za vso Avstrijo velja isti kazenski zakonik! Paragraf ostaja menda paragraf, obračaj ga kakor hočeš! Zakona ni možno in ni dopuščeno preobračati, dopuščeno, da, celó v dolžnost pa je narodom, da svoje razmere predručajajo in preobračajo tako dolgo, da pridejo do položaja, kakoršnega zahteva narava. In v božji naravi je sveta pravica!!

H—s.

Anarhisti! Čujemo, da so včeraj zaprli še dva mladeniča, ki sta v službi tvrdke Brüll, ker sta baje na sumu, da sta bila v zvezi z uradnikom Vidmarjem iste tvrdke, katerega so zaprli že pred nekoliko dnevi. Oba so baje že izpustili na svobodo, z čemer pa še ni rečeno, da sta rešena vseh sitnosti. Nadalje je policija zaprla gostilničarja Josipa Moseta, ker so našli pri njem spisov anarhističke vsebine. Tudi tega so zopet izpustili na svobodo. Slednjič so zaprli v Gorici nekega čevljarja, ki se je bahal, da je Lucchenijev prijatelj.

Pevsko-zabavni večer priredi pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah v nedeljo dne 2. oktobra v prostorih gostilne »Narodnega doma«.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 18. septemb. do včevši soboto, 24. septembra, umrlo je 47 možkih in 49 ženskih, ukupno 96 oseb. Lansko leto je umrlo ta teden 61 oseb. Doba umrlih je bila: 32 do 1 leta, 15 do 5 let, 6 do 20 let, 6 do 30 let, 2 do 40 let, 18 do 60 let, 12 do 80 let, 4 čez 80 let. Povprečno znaša umrljivost ta teden 29.9 od tisoč. Vzrok smrti ta teden je bila najčeseje sušica in sicer v 9, bolezni v sapnikih v 7, vnetje v čevih v 3 slučajih.

Pazite na otroke! V ulici del Campanille št. 5 stanujoča osemletna Ana Vascotto je včeraj popoldne padla in se pri tem z zaklepnim nožičem, ki ga je držala v roki, težko ranila v spodnji del trupla. Ubozega otroka so prepeljali v bolnišnico.

Policijska vest. Danes zjutraj ob 1. uri sti bili aretirani v ulici Conti radi vlačugarstva 17 letni dninarici Marija D. in Elizabeta H. 23-letni Josip D. se je hotel nekaj utikati v posel redarjev, vsled česar so priprli tudi njega.

O delavnosti življenskega oddelka banke „Slavije“ v Pragi posnemljemo nekatera pozor-nosti vredna data. Od 1. januarja do 31. julija 1898. podanih je bilo banki 2384 ponudb z zavarovalnim kapitalom gld. 3.125.875.— za slučaj smrti in za doživetje. V tej dobi izplačalo se je dedičem po umrlih členih gld. 170.822.83 kr. Izplačani kapitali in škode v obče znašajo od bankinega začetka do konca 1. 1897. gld. 28.422.896.90 kr. Rezervni fondi znašali so koncem leta 1897. gld. 9.071.004.44 kr. V pupilarni vrednosti naročeno je bilo gld. 8.591.246.26 kr. Izdatni rezervni fondi obujajo zaupanje občinstva, katero se kaže v tem, da ima banka koncem leta 1897. v obče zavarovanega kapitala gld. 326.385.904.62 kr. Vsem zavarovancem življenskega oddelka, ki so vsaj 5 let zavarovani, izplačuje se 10% dividenda. V jedinem upravnem letu 1897. izplačanih je bilo iz 10% dividende gld. 37.052.67, v obče pa se je za vsa minola leta izplačalo členom gld. 264.369.93 dividende, in česar se jasno razvidi korist vzajemnega zavarovanja. Navedeni vspehi dokazujejo, da pričenja slovansko občinstvo tudi na gospodarskem polju praktično upoštevati geslo: »Svojim k svojim« in s tem utrja zavod, kateri se radi svojih vrlin že sedaj lahko meri z enakimi tujimi zavodi.

Loterijske številke, izžrebane dne 28. t. m.:
Praga 39 69 79 9 30.
Lvov 5 12 86 74 7.

Prva razprava radi tržaskih izgrediv se je vršila včeraj na tukajšnjem deželnem sodišču. Obtoženi Ivan Bait iz Planine je dobil 8 mesecev ječe.

Koledar.

Danes v petek 30. septembra: Hijeronim, sp.; Honorij, šk. Jutri v soboto 1. oktobra: Remigij, šk.; Areta, muč.

Solunski: Lunin:
Izhod ob 6. uri 1 min. Izhod ob 5. uri 18 min.
Zahod „ 5. „ 38. „ Zahod „ 6. „ 40. „
Ta je 40. teden. Danes je 272. dan tega leta, imamo torej še 93 dni.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 30. V predpoludanski seji načelnikov klubov združenih nemških strank sta bila navzoča tudi dr. Fuchs ter načelnik eksekutivnega odbora večine, pl. Jaworski.

Dunaj 30. (Zbornica poslancev.) Seja se je pričela ob 11. uri in četrt. Med došlimi spisi so najni predlogi Schönenerja za odpravo jezikovnih naredeb in Hoehenburgovi radi takojšnjega umaknjenja nagodbenih predlog z Ogersko. Po nekaterih formalnih predlogih je prešla zbornica na dnevni red in na volitev kvotne deputacije. Posl. Schönener je zahteval, naj se o volitvi kličejo imena in naj se po imenih glasuje o tem. Glasovanje po imenih se je odklonilo. (Hrup med Schönenerjanci.) Oddajajo se glasovnice za kvotno deputacijo. Ministerski predsednik grof Thun je začel govoriti.

Dunaj 30. Minister Bärenreither je danes podal svojo ostavko v oficielni obliki.

Dunaj 30. Grof Thun je rekel v svojem govoru, da bi bila velika škoda za prebivalstvo in za življenjske interese monarhije, ako bi moral umakniti svoje predloge za nagodbo. Večina je za parlamentarno razpravo, a zdi se, da tudi manjšina. Grof Thun je torej, opozorivši, da ima parlament poleg velikih pravic tudi dolžnosti, pozival manjšino, naj odjenja od svojega nestrpnega vedenja.

Med govorom Thunovem so Schönenerjanci vsklikali po svoji navadi. Wolf je zahteval besedo, a ker mu predsednik ni mogel dati besede, ker jo je že prej dal poslancu Schwegelnu, je vskliknil Wolf: »Izražam Vam torej svoje zaničevanje!«

Med temi prizori se je posebno odlikoval znani Schücker. Schönenerjanci so psovali tudi druge nemške opozicijske poslance. Poslanec Schönener je vskliknil porogljivo: »Živela nemško-slovanska zveza!«

Dunaj 30. Italijanski poslanci so interpelovali danes radi dogodkov v Nabrežini in Devinu.

London 30. Reuterjeva pisarna javlja iz Pariza: Glasi se iz dobrega vira, da se je ultimatum radi Krete včeraj izročil sultanu.

»Standard« javlja iz Kandije, da je z Ethem paša ostavilo 60 turških vojakov otok.

London 30. Iz Pekinga javljajo: Pričakovati je skorajšnje smrti cesarja, toda to ne premeni položaja. Cesarica udova postavi morda kakega naslednika na videz, toda vso vladarsko moč obdrži sama. Šestorico pristašev stranke za reforme je bilo usmrtenih radi zarote proti cesarici-udovi.

Carigrad 30. Vsaki hip se pričakuje pritrjenja kabinetov Anglije, Francije, Italije in Rusije, ki jo imajo poslaniki teh štirih vlastij izročiti turški vladi o konečnem rešenju Krečanskega vprašanja.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 29. september. (Izv. brzjav.)

Pšenica za september 72¹/₂, za december 68¹/₂.
Koruzna za september 34³/₈, za december 34¹/₂.
Mast 520.

V prodajalnici

mrtvaških predmetov

G. MONTANELLI-JA

Ponte della Fabbra in Via Torrente

se dobiva

izbrana priprava za male in odrasle. Vsakovrstne mrtvaške krsto. Venci in svetlece za pogrebe. Venci iz biserov. Sveče iz voska in drugi pogrebni predmeti po najugodnejših cenah.

Jako pripravna žepna knjižica, se za potrebo ter posebno za potovanje, naglo, naglo in brez učitelja priučiti nemščini, je slovensko-nemški:

„Slovarček“

in za angleščino pa slovensko-angleški

„Anglež“,

po 55 nvč. komad, poštne prosto povsod, dobi se pri izdajatelju Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1, kakor tudi v mnogih knjigarnah.

Proda se
še nekaj kvintalov domačega špeha.
Trgovina J. Kovačič v Trstu, poštna ulica, poleg rdečega mosta.

Kolo (bicikelj)
v jako dobrem stanu se proda
tako. Tudi v obrokih. Poizvedbe
v naši tiskarni.

„SLOVENKA“
Glasilo
slovenskega ženstva.
Izhaja v Trstu
kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravnistvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vspne do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak vspeh „Slovenke“ bode jasek dokaz zavednosti in napredovanja slovenskega ženstva.

Dobro ohranjene
vinske sode
od 300 do 400 litrov
proda po nizki ceni ali vzame za iste vino
tvrdka Alojzij Olifčič
Starigrad, Notranjsko.

„EDINOST“
Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.
Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:
Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:
Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedinju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaskih Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaskem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

TEODOR SLABANJA
srebrar
ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja. Staro blago** popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Konsumno društvo v Sv. Križu
išče krčmarja
preko kaveije od 150 gld. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Slavija
vzajemno zavarovalna banka
v Pragi.

Življensko zavarovanje ponuja poleg svojih pravih vsakerniku, bodisi ubog ali bogat, najugodnejšo priliko, da si zagotovi gotov kapital, ki se izplača po smrti ali pri doživetju posameznika ali pa kot dota otrokom.

Za četrtletno zavarovanje, za katero se plača gld. 32.13, zagotovi 25letni mož svojim dedičem kapital gld. 5000, ki se izplača koj po njegovi smrti ali pa njemu samemu, če doživi 60. leto.

Pozornosti vredno je nadalje:

Zagotovljene dote za otroke poleg tarifa I. a) 4. a I. a) 5., **zavarovanje mnogovrstnih uspehov z zajamčenimi kapitali tarifa II. g) in zavarovanje penzije**, ki se izplača takoj ali pa po določeni dobi.

Ves čisti dobiček razdeli se mej člene.

Vsi **fondi in rezerve** banke »Slavije« znašajo 9,071,004.44 kr. — Členov v življenskih oddelkih ima banka 28,182, ki imajo zavarovanega kapitala gld. 30,367.237.62.

Vplačalo se je kapitala v življenskih oddelkih do konca leta 1897. gld. 11,483,446.02

V pupil. vrdu. nalož. je gld. 8,591.246.26

Do sedaj je banka izplačala členom v odd. I.—V. škod in nagrad gld. 28,422,896.90

Podrobnejša razjasnjenja in tarife razpošilja gratis

Generalni zastop banke »Slavije«
v Ljubljani
Gospodske ulice št. 12, v svoji hiši.